

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/203/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916208249
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6916208249.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, zastúpeného: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín proti žalovanej: R. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, o zaplatenie sumy 727,54 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14Csp/36/2016-45 zo dňa 28. 11. 2016 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14Csp/36/2016-45 zo dňa 28. 11. 2016 v napadnutom výroku II. a III. p o t v r d z u j e.
- II. V ostatnej časti (I. výrok) zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.
- III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 113,09 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 113,09 Eur od 17.04.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku (I. výrok). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok). Žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 69 % (III. výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s Úverovou zmluvou č. 4401075845 zo dňa 22.01.2014, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., Výpisom čerpania, splátok a úhrad za obdobie od 23.01.2014 do 27.07.2016 a výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 30.03.2016. Z Výpisu čerpania, splátok a úhrad za obdobie od 23.01.2014 do 27.07.2016 vyplynulo, že žalovaná dňa 23.01.2014 čerpala úver vo výške 800 Eur, pričom za obdobie od 21.02.2014 do 25.10.2015 uhradila v prospech žalobcu postupne sumu 686,91 Eur. Výzvou zo dňa 30.03.2016 oznámil žalobca žalovanej predčasné zosplatenie úveru v dôsledku omeškania žalovanej s úhradou jej záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy a určil výšku dlhu žalovanej na sumu 727,54 Eur, ktorú od nej žiadal uhradiť najneskôr do 15 dní odo dňa odoslania výzvy. V súvislosti s uvedenou výzvou súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na dojednaný počet splátok úveru (48) a splatnosť prvej splátky (v mesiaci február 2014) nastala splatnosť celého úveru najneskôr v mesiaci január 2016, a preto oznámenie o zosplatení úveru v marci 2016 bolo zo strany žalobcu bezpredmetné. Zo žaloby vyplynulo, že uplatnený nárok žalobcu vo výške 727,54 Eur predstavuje istinu vo výške 76,16 Eur, úverový úrok vo výške 83,33 Eur, zosplatenú istinu vrátane úverového úroku spolu vo výške 503,60 Eur, poplatky za tri upomienky spolu vo výške 41 Eur, ďalšie poplatky (za možnosť zmeny splátky, resp. za možnosť odloženia splátky) spolu vo výške 6,45 Eur a zmluvnú pokutu vo výške 17 Eur.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa Občianskeho zákonníka, zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZSÚ“). Úverová zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ neobsahuje konečnú splatnosť úver. Súd uviedol, že zmyslom ustanovenia § 9 ods. 2, písm. f) ZSÚ je, aby bol spotrebiteľ už pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere informovaný o konečnej splatnosti úveru, t.j. o tom, do kedy mu bude trvať povinnosť splácať istinu, úroky a iné poplatky. Pokiaľ ide o údaj týkajúci sa konečnej splatnosti úveru, tak sa vyžaduje, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa nachádzala časová špecifikácia konečnej splatnosti úveru vo forme uvedenia konkrétneho dňa, pričom je úlohou poskytovateľa úveru - veriteľa, aby vstupné údaje (ako sú: deň poskytnutia úveru, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok) matematicko-logickými postupmi premietol do konkrétneho časového údaju, ktorý bude predstavovať deň konečnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie konštatoval, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje konkrétny údaj o konečnej splatnosti úveru, nemôže byť tento nedostatok odstránený tým, že sa veriteľ odvolá na skutočnosť, že z úverovej zmluvy vyplýva počet splátok, ktoré je spotrebiteľ povinný veriteľovi zaplatiť, a že z tohto údaju by si mohol spotrebiteľ dostatočným spôsobom sám určiť deň konečnej splatnosti úveru. Žalobca neuviedol v úverovej zmluve údaj o konečnej splatnosti úveru takým spôsobom, aby mohlo byť žalovanej dostatočne a nepochybne zrejmé, na ktorý deň táto splatnosť pripadá. Vzhľadom na obsah výzvy zo dňa 30.03.2016 mal súd prvej inštancie za to, že nedostatočný údaj o uvedenej skutočnosti v úverovej zmluve vyvolal zmätok u samotného žalobcu, ktorý v marci 2016 zosplatňoval úver aj napriek tomu, že jeho splatnosť už nastala najneskôr v januári 2016.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ, poskytnutý úver na základe takejto zmluvy považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZSÚ za bezúročný a bez poplatkov. V takomto prípade vzniká spotrebiteľovi povinnosť uhradiť v prospech veriteľa len sumu skutočne poskytnutého úveru. Ak spotrebiteľ zaplatil veriteľovi sumu nižšiu než je poskytnutý úver, je povinný uhradiť veriteľovi už len rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a uhradenou sumou. Keďže žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 800 Eur a žalovaná uhradila žalobcovi sumu 686,91 Eur, možno mať podľa súdu prvej inštancie za to, že vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, je žalovaná povinná uhradiť žalobcovi ešte sumu 113,09 Eur, ako rozdiel medzi sumou čerpaného úveru a uhradenou sumou (800,- Eur - 686,91 Eur). Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie priznal žalobcovi len časť uplatneného nároku vo výške 113,09 Eur.

5. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 113,09 Eur od 17.04.2016 do zaplatenia.

6. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že nepriznaná suma vo výške 614,45 Eur predstavuje rozdiel medzi uplatnenou výškou nároku a priznaným nárokom (727,54 Eur - 113,09 Eur), pričom v sebe kumuluje úverové úroky, poplatky za 3 upomienky, poplatok za možnosť zmeny splátky, poplatok za možnosť odloženia splátky a zmluvnú pokutu. Žalobca si nárok na zmluvnú pokutu vo výške 17 Eur uplatnil na základe Hlavy 18. odsek § 2 Úverových zmluvných podmienok (ďalej len „ÚZP“), v ktorých sa uvádza, že v prípade omeškania klienta je spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17 Eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že na platnosť dohody o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná forma, pričom písomný právny úkon je platný len vtedy, ak je podpísaný zmluvnými stranami; v opačnom prípade je takýto právny úkon absolútne neplatný. Na absolútnu neplatnosť musí súd prihliadať z úradnej povinnosti kedykoľvek v priebehu konania. Nahliadnutím do úverovej zmluvy súd prvej inštancie zistil, že predmetná zmluva neobsahuje žiadne dojednanie o zmluvnej pokute. Nahliadnutím do ÚZP žalobcu súd prvej inštancie zistil, že tieto síce obsahujú ustanovenie o zmluvnej pokute v Hlave 18. odsek § 2, avšak neboli podpísané ani žalovanou ani žalobcom. Z uvedeného dôvodu nebola žalovaná zmluvná pokuta dohodnutá platným spôsobom v zmysle § 544 ods. 2 v spojení s § 40 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že ÚZP sú typizované, paušálne používané v množstve iných obdobných úverových vzťahov, kde ich obsah formuluje a určuje výlučne len spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť (zmeniť) tento obsah. Z tohto dôvodu možno mať za to, že predmetné ÚZP neboli so žalovanou individuálne dojednané. Uvedené konanie žalobcu možno považovať za odporujúce ustanoveniam § 52 ods. 2, § 53 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré taktiež spôsobuje absolútnu neplatnosť takých ustanovení o zmluvnej pokute, aké obsahujú ÚZP žalobcu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti týkajúcej sa

zmluvnej pokuty pre absenciu platného dojednanja, ako aj v časti úverových úrokov a poplatkov pre bezúročný a bezpoplatkový charakter poskytnutého úveru, spolu vo výške 614,45 Eur, a takisto zamietol aj nárok žalobcu na úroky z omeškania prináležiace zamietanej časti nároku.

7. Súd prvej inštancie priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“) v rozsahu 69 %, nakoľko v konaní mala prevažný úspech, a to v rozsahu 84,50 %, čomu zodpovedá miera úspechu 69 %.

8. Proti rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie voči výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a voči výroku, ktorým žalovanej právo na náhradu trov konania priznal v rozsahu 69 % (výrok III.). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v zamietavej časti zmenil tak, že predmetnej žalobe v rozsahu podaného odvolania vyhovuje a aby rozhodol o náhrade trov konania.

9. Odvolanie žalobca odôvodnil odvolacím dôvodom v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobca v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie evidentne nezohľadnil rozhodnutie Súdneho dvora z 9. novembra 2016 vedeného pod značkou C-42/15, ktorý sa zaoberal aj otázkou, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, alebo je postačujúci odkaz na zmluvu prostredníctvom ktorej je možné identifikovať dátum splátok. Podľa žalobcu z výkladu smernice možno jednoznačne odvodiť záver, že nie je potrebné uvádzať v úverových zmluvách konkrétny dátum ako časovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru. Čiže podľa žalobcu názor súdu prvej inštancie nie je správny, ak je názoru, že má veriteľ/dodávateľ povinnosť uviesť v každej úverovej zmluve konkrétny dátum začiatku a konca splatnosti úveru, ale podľa žalobcu postačí zrozumiteľne a stručne uviesť len výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Žalobca mal v odvolaní ďalej za to, že predmetná úverová zmluva tieto náležitosti obsahuje, čo potvrdzuje kolónka č. 43 úverovej zmluvy, ktorá uvádza výšku mesačnej splátky vo výške 32,71 Eur, kolónka č. 44 úverovej zmluvy - počet splátok: 48, pričom žalovaná mala uhrádzať záväzok v pravidelných mesačných splátkach, spravidla po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v kalendárnom mesiaci (kolónka č. 58), pričom prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Ďalej podľa žalobcu z podmienok zmluvy o úvere relevantnej v tomto konaní môže spotrebiteľ bez väčších ťažkostí a s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti úveru, keďže musí spočítať dobu 48 mesiacov od poskytnutia úveru. V zmysle záväznej interpretácie Súdneho dvora je takéto určenie termínu dostatočné. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, ak tvrdil, že úverová zmluva neobsahuje náležitosť vyplývajú z § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ. Na záver žalobca uviedol, že s ohľadom na rozhodnutie Súdneho dvora prejudiciálny rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva Únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý podal prejudiciálnu otázku (Benedetti, 52/76, 3.2.1977, Zb. s. 163, bod 26), ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch (Milch, Fett a Eierkontor, 29/68, 24.6.1969, Zb. s.165, bod 2).

10. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila, pričom uviedla, že odmieta obvinenie spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zo spáchania úmyselného trestného činu, a preto považuje obvinenie za amorálne, neetické a nespravodlivé. Ďalej uviedla, že 80 % úroky pokladá za úžernícke, teda za bezdôvodné obohatenie na jej úrok. Poukázala na skutočnosť, že pracovníčka žalobcu vykonala úverový podvod, keď jej dala podpísať vyplnený formulár úverovej zmluvy č. 4401075845. Žalovaná nakoniec navrhla, aby súd zrušil zmluvu č. 4401075845.

11. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej uviedol, že vyjadrenie žalovanej vôbec nereflektuje skutočnosti, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Ďalej uviedol, že sa vo svojom odvolaní zameril výlučne na právnu stránku veci, pričom odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nakoľko súd prvej inštancie vyhodnotil poskytnutý spotrebiteľských úver za bezúročný a bez poplatkov, pričom od samého začiatku ide o civilné konanie, nechápal prečo teda žalovaná vo svojom podaní prezentovala tvrdenia, ktoré nie sú založené na pravde. Žalobca bol preto názoru, že vo svojom vyjadrení žalovaná neuviedla žiadne relevantné skutočnosti k podanému odvolaniu.

12. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu písomne nevyjadrila.

13. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie

prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom II. a III. výroku postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil.

14. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď rozhodol v zmysle enunciátu. Dôvody, pre ktoré tak urobil okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

18. V danej veci bola medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená úverová zmluva dňa 22.01.2014, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 800 Eur. Úver sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 48 mesačných splátkach po 32,71 Eur pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 35,63 %. ZSÚ vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

19. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne posúdil Zmluvu medzi žalobcom a žalovanou ako zmluvu spotrebiteľskú. Prvoinštančný súd ďalej skúmal náležitosti Zmluvy v zmysle ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že predmetná Zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ účinného v čase uzavretia Zmluvy, ktorou je termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Neurčitosť niektorej z náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy. V nadväznosti na uvedené zastáva odvolací súd rovnaký názor ako súd prvej inštancie, že úver medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľom je z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná je tak povinná v zmysle zákona uhradiť žalobcovi iba zvyšok nesplatenej istiny vyplývajúcej zo zmluvy.

20. Odvolací súd nesúhlasí s odvolacou námietkou žalobcu, že zmluva obsahuje náležitosť - uvedenia doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom odvolateľ odkazoval na rozhodnutie Súdneho dvora z 9. novembra 2016 pod značkou C-42/15. Odvolací súd k dôvodom odvolania žalobcu udáva, že z ROZSUDOKU SÚDNEHO DVORA z 9. novembra 2016 (C - 42/15), vyplýva, že článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Smernica bola prijatá v záujme boja proti nespravodlivým úverovým podmienkam a na to, aby sa dlžníkovi umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Článok 4 Smernice 87/102 vyžaduje, aby dlžník pri uzatváraní zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku (rozsudok zo dňa 09. 07. 2015, Bucura, C 348/14, neuverejený; EÚ:C:2015:447, bod 57).

21. Zákon č. 129/2010 Z.z. účinný k 30. 10. 2014 v § 9 ods. 2 písm. f) uvádzal ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie údaju o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve. Čo sa týka konečnej splatnosti úveru odvolací súd konštatuje, že táto musí byť určená spôsobom umožňujúcim spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum dokedy zmluva trvá. Zákonodarca tým kladie dôraz na ochranu spotrebiteľa, ktorému musí byť zo znenia v zmluve zrejmé, kedy presne nastane posledný deň splatnosti úveru. Konečná splatnosť úveru teda musí byť presne určená, konkrétnym dátumom splatnosti. Vyplýva to aj z jazykového výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ v znení účinnom k uzavretiu Zmluvy. Predmetné ustanovenie jednoznačne pojednáva o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda o jednom konkrétnom termíne. V opačnom prípade by bola zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ ustanovená nadbytočne. Výklad ponúkaný žalobcom je preto v priamom rozpore s jazykovým znením právnej normy, pretože ak by zákonodarca považoval za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť, alebo vypočítať, tak by to tak uviedol. V Zmluve je lehota splatnosti viazaná na uplynutie 48 mesiacov od poskytnutia úveru (č. I. 19 spisu, bod 52 predmetnej zmluvy), kedy bude poskytnutý úver v zmluve nie je uvedený. Podľa odvolacieho súdu nestačí len dedukcia z údajov, o splatnosti splátky do 15. dňa v mesiaci, o počte splátok 48 a o splatnosti prvej splátky mesiac od dátumu poskytnutia úveru, keď v čase uzatvorenia zmluvy nie je možné zistiť, kedy konkrétne nastane konečná splatnosť, teda nemožno ani zistiť konkrétnu dobu trvania zmluvy (keď začiatok doby je závislý od ďalšej skutočnosti - od dátumu poskytnutia úveru, ktorý nie je uvedený). Odvolací súd konštatuje, že je výslovne v nesúlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak žalobca predložil žalovanému ako spotrebiteľovi zmluvu, ktorej náležitosti nie sú na prvý pohľad zrejmé a konkrétne. Nie je preto v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak žalobca predkladá spotrebiteľovi zmluvu, ktoré vyžadujú na zistenie podstatných otázok výpočty, dohady. Vzhľadom na uvedené pre spotrebiteľa nie je možné bez väčších ťažkostí a s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti úveru, resp. aj doby trvania úveru, čo má vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Ide teda o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Správny je potom záver súdu prvej inštancie, keď posúdil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov.

22. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie len v intenciách odvolania, keď v súlade s § 378, 379 CSP je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a stotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie, že úver poskytnutý žalobcom žalovanej je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy a že predmetná Zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy. Pre správnosť rozhodnutia a záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov bolo postačujúce, ak súd zistil, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 9 ods. 2 ZSÚ.

23. Z uvedených dôvodov prvoinštančný súd správne ustálil, že žalobca mal právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru, nemal právo žiadať úroky z úveru či iné poplatky.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, po preskúmaní odvolania, rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil.

25. Odvolací súd taktiež potvrdil výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, keďže tento vykazoval vecnú správnosť a odvolateľ ho ani nenapadol konkrétnymi odvolacími dôvodmi.

26. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná a preto odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť uhradiť jej trovy odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).